

10 e Kamer

Nr. 1446/04
VAN HET PARKET

Nr. 98284
VAN HET ARREST

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

16 maart 2007

not. 66.97.428/97/3 van het Openbaar Ministerie
en eiser tot herstel, **de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur**,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie
optredend namens het Vlaamse Gewest en met kantoor te

Tegen:

Nr. _____, beheerder zaakvoerder, geboren te _____
op _____, wonende te _____

Beklaagd van : te _____ van de laatste 5 jaren tot op datum bevel
tot dagvaarding

Om de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering te hebben medegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van Strafwetboek :

Bij inbreuk op art. 44 § 1-1°, 64, eerste, tweede en vijfde lid, en 65 van de Wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en vanaf 25.3.1997 geformuleerd in de artikelen 42 §1,1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen : gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een

bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) in casu :

een niet vergund voetbalplein heraangelegd te hebben, ballenvangers en doelen geplaatst te hebben en dit alles in stand gehouden te hebben

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde (ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming),

aard en oppervlakte : weiland 73a 20ca - weiland 1 ha 15a 80ca

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te _____ op _____, beheerder/zaakvoerder, en
_____, geboren te _____ op _____, zonder beroep, wonende
te _____

In casu :

Een niet vergund voetbalterrein heraangelegd te hebben door het installeren van een drainagesysteem ballenvangers en doelen geplaatst te hebben en dit alles in stand te hebben gehouden.

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2,99 §1-1°, 146 al.1°-1, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij art. 99 §1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 15 november 2004, 14de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Zegt dat de toelastlegging in hoofde van beklagde bewezen is, met dien verstande dat:

- het voetbalterrein op een perceel gelegen te _____, genaamd _____, gekend ten kadaster onder _____, vermoed wordt vergund te zijn;

- dat de beklagde dient vrijgesproken te worden voor het plaatsen van de doelen;

Veroordeelt de beklagde voor de overige feiten omschreven onder de toelastlegging tot een geldboete van € (100, gedeeld door 40.3399, met 1990 opdecieren verhoogd) 495,79 bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van € 10, met 45 opdecimern verhoogd, € 55 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagde éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelde een vergoeding op van € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: € 149,33.

Herstelvordering

Beveelt de beklaagde over te gaan tot herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand conform de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur van 6 november 1997 (bevestigd bij schrijven van 6 maart 2000) zijnde enkel de verwijdering van de drainage en de ballenvangers.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op één jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden

Zegt voor recht dat, na het verstrijken van deze termijn van uitvoering, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, door de veroordeelde een dwangsom zal verschuldigd zijn van € 123,95 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel

Beveelt voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld de stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig hetgeen bepaald is in art. 153 van het decreet van 18 mei 1999

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 29 november 2004 door de beklaagde.
- 30 november 2004 door het Openbaar Ministerie

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester
advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
advocaat-generaal,

de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, eiser tot herstel, in zijn
eisen bij monde van meester
beiden advocaat aan de balie te

1.1 De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

1.2. Het niet door de rechter ondertekend proces-verbaal van de terechtzitting van de eerste rechter van 26 april 2004 vermeldt dat de raadsman van eiser tot herstel een "afschr. arrest" neerlegt en dat de raadsman van de beklaagde een bundel neerlegt. Evenwel bevinden zich geen stukken in het dossier neergelegd op de terechtzitting van 24 april 2004 waarover voor het Hof tegenspraak is gevoerd. Geen van de partijen heeft enige opmerking in dit verband gemaakt; zij hebben voor het Hof de stukken kunnen neerleggen die zij wensden neer te leggen. Alle stukken waarover voor het Hof tegenspraak werd gevoerd en slechts die stukken werden in het beraad betrokken.

2. De kwalificatie van de telastlegging dient te worden verbeterd zoals hierna vermeld. Voor de duidelijkheid wordt aan de diverse onderdelen de volgende letter- en cijferindicatie gegeven.

" te

Om de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering te hebben medegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van Strafwetboek,

tot 24 maart 1997 bij inbreuk op art.44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw,
vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op art.42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997),
door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings - of onderhoudswerken uitgezonderd,
en vanaf 1 mei 2000 bij inbreuk op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid, 1°, tweede en derde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1.1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting

of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, ter zake

A. het in stand houden van zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning opgerichte:

1. twee voetbaldoelen

vanaf 29 november 1996 tot 29 november 2001

2. twee ballenvangers elk bestaande uit nylonnetten op 6 metalen palen met een hoogte van ongeveer 6 m

vanaf 29 november 1996 tot 29 november 2001

B. 1. het aanleggen van een drainagesysteem onder een voetbalveld,

op niet nader te bepalen data in de periode van 1 februari 1997 tot 28 februari 1997

B. 2. de onder B.1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden,

vanaf voormelde niet nader te bepalen data in de periode van 1 februari 1997 tot 28 februari 1997 tot 29 november 2001."

Van deze verbeteringen werd aan de partijen kennis gegeven

De aldus verbeterde telastlegging heeft betrekking op dezelfde feitelijke gedragingen als deze die aan de telastlegging in de oorspronkelijke dagvaarding ten grondslag ligt.

3.1. Het in onderdeel B.1 te last gelegde feit maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* (B.S. 8 juni 1999), zoals inmiddels gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO

3.2. Met betrekking tot de overige onderdelen van de telastlegging is het zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het *Decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft* van 4 juni 2003, in de mate dat dit niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 SW. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt

Het in de onderdelen A.1, A.2 en B.2 te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu nog strafbaar. De handelingen en werken zijn immers

gelegen in natuurgebied, ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art 146, 4° lid DORO.

3.3. De toenmalige gemachtigde ambtenaar bevestigt in de vordering tot herstel (stuk 1/16) de ligging van het goed in natuurgebied volgens het gewestplan . Ook de bouwinspectie van bevestigt dit (stuk 1/30); de stukken neergelegd door de beklagde zijn niet van aard aan te tonen dat dit niet met de werkelijkheid zou overeenstemmen; zij bevestigen integendeel de ligging in natuurgebied, nu de perceelsgrens tussen de percelen waarop het oefenterrein ligt en waarop de telastlegging betrekking heeft enerzijds en het perceel waarop het hoofdveld ligt anderzijds ongetwijfeld ook de grens uitmaakt tussen het natuurgebied en het gebied voor dagrecreatie

4. Onderdeel A.1 van de verbeterde telastlegging is niet bewezen.

Op het ogenblik dat de beklagde eigenaar werd van de percelen grond waren deze reeds vele jaren in gebruik als oefenterrein van de voetbalclub en werd deze toestand door de overheid gedoogd; het terrein was gelegen naast en vormt als het ware één sportcomplex met het hoofdveld van de club, dat eveneens reeds vele jaren bestond en blijkbaar niet zonevreemd is gelegen. Niets was van aard de beklagde erop attent te maken dat de goals die werden opgericht vele jaren vooraleer hij eigenaar van het terrein werd in strijd met de wet werden gebouwd en in stand gehouden.

De beklagde maakt door de middelen door hem zelf ter zitting naar voor gebracht het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, meer bepaald onoverkomelijke dwaling, enigszins geloofwaardig; het openbaar ministerie en eiser tot herstel tonen het legendeel niet aan.

Het is niet aangetoond dat de beklagde ter zake handelde in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan

5.1. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de onderdelen A.2, B.1 en B.2 van de telastlegging, zoals hiervoor onder 2 nader omschreven, daarentegen wel bewezen

Los van het antwoord op de vraag of het voetbalterrein vermoed werd vergund te zijn en of dit vermoeden wordt weerlegd diende de beklagde, die had laten overgaan tot het plaatsen van de vaste inrichtingen waarop deze onderdelen van de verbeterde telastlegging betrekking hebben zonder de hiertoe vereiste vergunning en bij gebrek aan regulariserende vergunning, deze te verwijderen, wat hij naliet te doen. Het antwoord op de vraag is derhalve niet relevant en het Hof dient niet in te gaan op de middelen in dit verband in conclusies naar voor gebracht. Ter zake handelde de beklagde wel degelijk in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan

5.2. De feiten die aan de bewezen verklaarde onderdelen van de verbeterde telastlegging ten grondslag liggen zijn in hoofde van de beklagde de uiting van een zelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit.

Een veroordeling is niet van aard de sociale declassering van de beklagde mee te brengen, noch enige sociale reclassering in het gedrag te brengen;

het Hof gaat daarom niet in op de vraag tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De beklaagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht door het aanleggen van het drainagesysteem en de wederrechtelijke toestand, mede wat betreft de eerder geplaatste ballenvangers, jarenlang, meer bepaald in de periode vermeld in de bewezen verklaarde onderdelen A2 en B2 van de verbeterde telastlegging, in stand gehouden

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij al die tijd totaal ondergeschikt gemaakt aan de belangen van de voetbalclub. Het Hof aanvaardt dat de beklaagde geen eigen financieel voordeel beoogde. Mede gelet op de afwezigheid van niet uitgewiste veroordelingen vormt de hierna uitgesproken geldboete zonder uitsluitend daarom een passende bestraffing voor het thans bewezen verklaarde misdrijf, van aard hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de wettelijke voorschriften ter zake dient te houden

5.3. Het Hof houdt bij de bestraffing tevens rekening met het feit dat het misdrijf na 31 december 1994 werd gepleegd en vóór 1 januari 2002. De toepassing van artikel 5 van het Decreet van 7 december 2001 (B.S. 28 december 2001) tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het Hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr. van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro)

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigt, € 25 bedraagt.

6.1. De toenmalige gemachtigde ambtenaar vorderde bij brief van 5 november 1997 het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand

(stukken 1/15 en 1/16). Hij lichtte de gevorderde herstelmaatregel toe in zijn brief van 6 maart 2000 (stuk 7). Eiser tot herstel, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, zet deze vordering van rechtswege en uitdrukkelijk verder.

6.2. De verplichting een uittreksel uit het plannenregister te voegen (art. 149 § 4 DORO) bestond niet op het ogenblik dat de herstellvordering aan het parket werd overgemaakt; geen enkel wetsartikel bepaalt dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zijn vordering opnieuw dient te formuleren of zijn vordering dient aan te passen bijvoorbeeld door het overmaken van enig stuk. De herstellvordering is niet onontvankelijk.

Het overmaken van een uittreksel uit het plannenregister is rekening houdend met hetgeen hiervoor wordt overwogen in verband met de ligging van het goed in natuurgebied en de stukken van het dossier ook niet nodig noch nuttig.

6.3. De herstellvordering kan niet worden ingewilligd voor zover zij het verwijderen van de doelen betreft, gelet op de vrijspraak van de beklagde voor onderdeel A.1 van de verbeterde telastlegging.

6.4. Voor zover het herstel het drainagesysteem en de ballenvangers betreft is het nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen: de plaats werd niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende stedenbouwkundige vergunning; het legt aan de beklagde geen onverantwoord hoge lasten op.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het staat niet aan het Hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

Meer bepaald is het zo dat geen van de ingeroepen elementen meebrengt dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is. Dit geldt zowel wanneer er wordt vanuit gegaan dat het oefenveld (vermoed) vergund is, dan wel wanneer dit niet het geval is, zodat op dit punt ook hier niet rader moet ingegaan worden. Daarbij komt dat het gebruik van de percelen als voetbalveld, zoals de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur aanstipt, in elk geval in strijd is met de bestemming van de percelen als natuurgebied. Dat de aanleg van het ondergronds drainagesysteem geen impact zou hebben op de plaatselijke waterhuishouding in het natuurgebied is een gratuite bewering, die haaks staat op de toegevoegde redenen voor de aanleg nl. het terrein minder drassig te maken.

Deze termijn is verantwoord omdat, zoals blijkt uit de diverse schriftelijke verklaringen van plaatselijke schepenen bevoegd voor ruimtelijke ordening, er een kans bestaat dat binnen afzienbare tijd een regeling zou tot stand komen waarbij het goed niet langer buiten de geëigende bestemmingszone zou komen te liggen.

Bij het beoordelen van de last houdt het Hof rekening met de hierna verleende ruime termijn om tot het herstel over te gaan.

6.5. De herstellvordering werd voor de rechter ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevoerd ingevolge de wijziging van art. 149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet bestond. Krachtens

art.198 bis DORO kan het Hof deze vordering die nog niet aan de Hoge Raad is voorgelegd, alsnog voor eensluidend advies voorleggen, nu deze raad inmiddels is samengesteld en zijn huishoudelijk reglement is goedgekeurd.

Het Hof acht het in de gegeven omstandigheden evenwel niet opportuun noch nodig de vordering van het college alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

7. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom. In de gegeven omstandigheden acht het Hof dit ter zake niet aangewezen.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter,

190, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

1385bis e.v. Gerechtelijk Wetboek betreffende de dwangsom,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de curo in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1 2° van de programmwet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmwet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

beslissend met eenparige stemmen,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over oordelend,

doet het bestreden vonnis te niet,

verbetert de belastinglegging zoals hiervoor onder 2 vermeld,

spreekt de beklaagde vrij voor onderdeel A.1 van de verbeterde belastinglegging,

veroordeelt de beklaagde voor de onderdelen A.2, B.1 en B.2 van de verbeterde belastinglegging samen tot een geldboete van € (200, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 -) 991,57 of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage

tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

verklaart de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur voor zover zij betrekking heeft op de twee voetbaldooelen niet gegrond,

beveelt aan de beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te _____, nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand door verwijdering van het drainagesysteem en de ballenvangers binnen een termijn van 2 jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in die mate in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____ van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153 DORO,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gemaakt, deze aan de zijde van het openbaar ministerie bepaald op € 149,33 in eerste aanleg en op € 96,03 in beroep, vaststellend dat deze kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf.

Kosten:		
	Afschriften:	37,05
	Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
	Dagvaarding:	20,25
		<hr/>
		87,30
	+ 10 % :	8,73
		<hr/>
	Totaal :€	96,03

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **16 maart 2007**.

Aanwezig :

, kamervoorzitter,
, raadsheer,
, raadsheer,

, advocaat-generaal,

, griffier;

Aangeboden op **19 MAART 2007**
Niet te registreren;

17711

De e.o. inspecteur,
M. CASSAN